

Anhang

til

1851. Rigsdagstidenden. № 19.

Tredie Session.

(Fortf. af Udf. til Lov om Fordeindenomes Udstyknng og Sammenlægning).

ad § 22.

Ifølge Forordningen 25de Juni 1810 § 8, Placat 1ste August 1815 og Forordning 3die December 1819 § 4 skulde Hovedparcelisten i visse Tilfælde overtage nogle af de den samlede Eiendom paahvilende offentlige Byrder og Præstationer imod Erstatning af de mindre Parcelister i Forhold til deres Hartkorn. Da denne Bestemmelse nu efter den senere Lovgivning, og navnlig Forordningen 29de September 1841 § 27 angaaende Betarbejde samt Forordningen 26de Juni 1844 § 26 angaaende Tribefordringsvæsenet, maa ansees unødvendig, og da et saadant Forhold let kan medføre Forviklinger, har man troet udtrykkelig at burde udtale, at enhver Parcelist skal være ansvarlig for sin Deel af Statter og andre offentlige eller communale Byrder og Afgifter, som udredes af Hartkornet; men saalænge Udstyknngen ikke endeligen er fuldbyrdet, hvortil hører, at Hartkornet, i Overensstemmelse med § 25 er blevet adskilt i Amtstuenes Bøger, vil det Offentlige som udtalt i Forordningen 3die December 1819 § 15 have at holde sig til den forhenværende Eier eller den, som er traadt i hans Sted.

ad § 23.

Cfr. Forordningen 25de Juni 1810 § 8 in fine, hvormed denne Paragraph i det Bæsfentlige er overensstemmende; men saafremt Lodden er bebygget, er denne Bestemmelse anseet unødvendig, da man i saa Fald vil kunne holde sig til Beboeren.

ad § 24.

Denne Bestemmelse, som allerede findes i Forordningen 25de Juni 1810 § 7, cfr. Placat 26de November 1800, er det bedste Mid-

del til at sikke Udstykningslovgivningens Overholdelse.

Det følger af §§ 18 og 25, at det i Placat 21de April 1848 § 2 cfr. § 1 omhandlede Kort bør medfølge Skjødet eller Adkomstdocumentet ved dets Thinglæsning. Da dette Lovudkast tillige omfatter Fæstegods, forstaaes der ved „Adkomstdocument“ ogsaa Fæstebreve eller Leiecontracter, hvorved Dele af et under et Fæstegods hørende Sted overdrages i Brug; men Bestemmelserne i Forordningen 25de Juni 1810 § 12 samt Placat 21de April 1848 § 1 om, hvad der bliver at iagttage, naar Fæstegods overgaaer til Eiendom eller udgaaer fra samlet Gods, ville dog ei derved blive overflødige, cfr. § 25. Ligeledes har man ikke troet at burde ophæve Bestemmelserne i Placat af 21de April 1847, som til Forebyggelse af Glusjoner af Udstykningslovgivningen fastsætter, at ingen Overenskomst eller Retshandel, hvorved en Deel af en Landeiendom, under hvilkensomhelst Benævnelse eller Form, Livsfæste undtaget (hvorved selvfølgelig ikke er sigtet til Fæstegods, men til Dele af Selveiergaard), overdrages til Brug for en længere Tid end 50 Aar, skal have Retsskyldighed, med mindre Udstykningslovgivningen i Gæt og Alt er iagttaget, og at intet, en sliq Overdragelse tilsigtende, Document derfor maa antages til Thinglæsning, førend det er godtgjort, at dette er efterkommet.

ad § 25.

Cfr. Forordningen 3die December 1819 § 15. Denne Bestemmelse er ligeledes et vigtigt Mittel til at sikke Udstykningslovgivningens Overholdelse, navnlig naar vedkommende Retshbetjent, imod Bestemmelsen i Forordningen 25de Juni 1810 § 7 og dette Lovudkasts § 24, antager Parcelskjøder til Thinglæsning,